

Lesninger 3. søndag i det alminnelige kirkeår (år B)

1. lesning Jona 3,1–5.10

Folket i Ninive vendte om fra sin onde ferd

Herrens ord kom til Jona, og det lød så: «Stå opp, gå til storbyen Ninive, og rop ut over den det budskap jeg gir deg!» Jona stod opp og gikk til Ninive, som Herren hadde sagt.

Ninive var en stor by for Gud, tre dagsreiser lang. Jona gikk en dagsreise inn i byen og ropte: «Om førti dager skal Ninive legges i grus!»

Da trodde folket i Ninive på Gud. De lyste ut faste og kledde seg i botsdrakt, både store og små.

De vendte om fra sin onde ferd, og da Gud så det, endret han sin plan og gjorde ikke alvor av å sende den ulykken han hadde varslet.

Responsoriesalme Sal 25 (24),4bc–5ab. 6–7bc. 8–9

Omkved: Herre, vis meg dine veier.

Herre, vis meg dine veier
og lær meg dine stier.
La din sannhet lære og lede meg.
Du er min frelser, hele dagen venter jeg på deg.

Kom ihu din godhet, din miskunn, Herre,
for den er fra evighet.
Glem min ungdoms synder,
se til meg, Herre, i din kjærlighet.

Herren er god og rettviss,
derfor viser han syndere veien.
Til sannhet leder han de små
og fører dem frem på sin vei.

2. lesning 1 Kor 7,29–31

Hele den synlige verden går mot sin undergang

Dette sier jeg dere, brødre: Tiden er knapp.

Så for de gifte må det heretter være som om de ikke var gifte; for de sørgende som om de ikke sørget, for de glade som om de ikke gledet seg; for dem som kjøper, som om de ingenting beholdt.

Om en gjør seg nytte av denne verden, må en ikke gå opp i den; for hele den synlige verden går mot sin undergang.

Halleluja Mark 1,15

Halleluja.

Guds rike er nær.

Vend om og tro på Evangeliet!

Halleluja.

Evangelium Mark 1,14–20

Vend om, og tro på Evangeliet!

På den tid, etter at Johannes var kastet i fengsel, kom Jesus til Galilea med Evangeliet fra Gud og forkynte: «Tiden er inne, og Guds rike er nær. Vend om, og tro på Evangeliet!»

Og som han gikk langs bredden av Galilea-sjøen, fikk han se Simon og Andreas, Simons bror. De var fiskere og drev og kastet med not i sjøen. Jesus sa til dem: «Kom og følg meg, så skal jeg en gang gjøre dere til menneskefiskere!» Og straks lot de garnene ligge og fulgte ham.

Litt lenger bort så han Jakob, sønn av Sebedeus, og broren Johannes; de satt i båten og bømte garn. Straks kalte han også dem til seg. Og de lot sin far Sebedeus sitte igjen i båten med leiefolkene og fulgte ham.